

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI BACĂU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GEORGE APOSTU" - STĂNIȘEȘTI
loc. Stănișești, jud. Bacău
tel/fax: 0234.284.620
e-mail: scgapostu@yahoo.com

"Caracterul unei școli bune este ca elevul să învețe în ea mai mult decât i se predă, mai mult decât știe însuși profesorul."

(Mihai Eminescu)

COPIII NOȘTRI

***Revista Școlii Gimnaziale „George Apostu” Stănișești,
Județul Bacău, Nr 9, Noiembrie 2015***

Dragii mei profesori,

Să nu credeți că nu m-am gândit la voi în acești ani de zile! Dimpotrivă, chiar foarte adesea: ori de câte ori revedeam drumul de țară șerpuiind spre școală.

După mai mulți ani, sosesc și eu în valea copilăriei mele. Era pe la mijlocul lui rapciune, iar de departe, izbuncneau glasuri de copii, asemenea unor acorduri de orgă. Purtându-mi privirile am revăzut pe foștii mei profesori (...) și tot trecutul mi-a revenit cu o putere nestăpânită.

M-am gândit la lecțiile dumnealor (mai ales la cele de română), școala din capul târgului, scenetele din Alecsandri pe care le regiza doamna dirigintă cu cei mai „răsăriți”. De asemenea nobila figură a domnului director care ne privea întâi blând și cu un zâmbet liniștit, o am înaintea ochilor. Cineva trăgea, parcă, în lături perdeaua neguroasă a grijilor sumbre și chipul lui i se însenina atunci când își vedea elevii.

Însă deschisei ochii și mă înfricoșai. Privirile copiilor din curtea școlii erau ca niște bobițe de cleștar, mă gândeam că eu voi determina, în cea mai mare măsură, dacă ei vor reuși sau vor eșua în viață. Și-n mijlocul acestei frământări cineva mă bate pe umăr și îmi spune: „O să fi bine!” Sub tainica mângâiere a unui blând profesor, inima îmi începe a zburda în piept ca un „buratic de iarbă”.

Știu, scumpii mei profesori că predicați nu numai cu vorba, ci și cu fapta. De aceea, nu știu ce-aș putea spune, în cuvinte stângace, pentru a mângâia inimile voastre?- Desigur, prea puține.

Primiți mulțumirile cele mai sincere pentru generozitatea cu care mi-ați venit în ajutor.

Din zona copilăriei, gândul coboară în lumea terestră, continuând seria întâmplărilor, de astă dată fiind la rândul meu UN FĂURITOR DE CARACTERE.

Profesor: Filip Gabriela

T
O
a
m
n
a

Toamna a venit fortuit la noi cu miresmele ei îmbietoare. Într-un fir arămiu e îmbrăcat întregul anotimp. Cât vezi cu ochii o pulbere de culori preface natura. Ea ne oferă diverse fructe aromate și enorme. Oamenii se pregătesc pentru sosirea iernii. Păsările își încep călătoria către țările calde. Acest lucru nu mă întristează pentru că știu că le voi vedea la primăvară.

Acest anotimp are un miros special.

Este o zi fabuloasă de toamnă, în care norii cenușii nu se zăresc pe cer. Ca într-un vis zâna toamnei mi-a apărut în față. Coborând din caleașea ei de aur a venit spre mine. Am întins mâna spre ea și am zburat împreună printre frunzele ruginii. Am zărit cōpăci încărcăți cu fructe rumene,aurii și parfumate. Miresmele lor mă îmbătau. Deodată am deschis ochii și am auzit-o pe mama spunându-mi: „ Trezește-te!”. Atunci am realizat că tot timpul acesta fusesem acasă, admirând în somn frumusețile naturii.

Ciobotaru Cosmina,

Cîrlan Razvan, clasa a VII- a

Toamnă

Toamnă veselă-ai venit.
Copacii ai ruginit,
Frunzele li s-au uscat,
Iar apoi le-au lepădat.

Toamnă, toamnă ne-ai adus
Fruite multe și te-ai dus,
Iar, apoi, în urma ta
Va veni iarna mai grea.

Toamnă de ce vei pleca?
Și pe noi ne vei lăsa
Iernii anotimp geros,
Care nu-i deloc frumos.

Beldiman Raluca, clasa a VII- a

Este 15 octombrie, iar timpul nu mai are răbdare. Frunzele cad din copaci și câmpul prinde culoare. Păsările s-au împrăștiat și vara s-a rătăcit. Oamenii își adună culturile. Departe în văzduh se văd nouri negrii. Frigul se revarsă peste poiană și aprinde sobele. În grădină copacii își leapădă frunzele acoperind pământul cu o pătură de culori.

Pentru mine este cel mai fermecător anotimp. Vântul ca o oftare aspră trece prin ramurile goale și triste.

Păvăluță George-Ionuț, clasa a VI- a

Sfârșit de toamnă

Dimineața cade bruma,
Cerul plânge întruna,
Apa începe a îngheța
Și copacii port cununa.

Toamna pleacă de la noi,
Frig și ger, zăpezi și ploi,
Vin grămadă peste noi
Și ne umple de nevoi.

Rusu Lavinia Teodora , elevă clasa a V-a

Parteneriatul cu Franța continuă...

Parteneriatul cu Franța continuă...

În 2006 Școala Stănișești lansa un proiect educațional ambițios, o premieră pentru unitățile școlare din mediul rural în parteneriat cu cel licean agricol din BRIVE-OBJAT FRANȚA. Era un proiect lingvistic Comenius finanțat de Uniunea Europeană care a permis schimburi de elevi și profesori între cele două școli, cunoașterea reciprocă a modului de viață român-francez, a tradițiilor și obiceiurilor din cele două țări.

Iată că după 8 ani un nou proiect internațional continuă parteneriatul cu Franța, concret cu ASOCIATION D'AMITIE ROUMAINE din Saint-Leu la Foret.

De data aceasta în Proiectul ”*Povestește-mi despre Valea Zeletinului*” sunt atrași tot mai mulți parteneri: Consiliul Județean și Prefectura Bacău, Primăriile și școlile din comunele Colonești, Stănișești, Motoșeni și Răchitoasa. Este un proiect interesant ce are ca obiectiv și prilej de comunicare în limba franceza a elevilor noștri, apelând la metode interactive ce vizează jocul, teatrul, muzica, desenul și poezia.

Echipa de proiect este formată din oameni ambițioși și responsabili: director înv.primar - Mioara Bîru, profesori: David Spiru, Verbuță Crina Elena, Zavate Vasile, Rotariu Elena, Gheorghită Angela, Moisă Radu; învățători: Ionică Violeta și Irimia Margareta. Au organizat și desfășurat, activitățile atractive și interesante cu elevii în procesul de învățare a limbii franceze.

În perioada 13-18 octombrie 2015, o delegație formată din reprezentanți ai proiectului, Consiliul Județean, Primăriile și școlile din cele 4 comune, au efectuat o vizită de lucru în Franța la Saint-Leu la Fôret. A fost un schimb de experiență fructuos cu o amabilitate deosebită de promovarea regiunii instituțiilor amintite și în special a școlilor din comunele implicate în acest proiect care au fost menționate mai sus, au participat la această vizită de lucru: Popa Bogdan- primarul Comunei Stănișești, Spiru David- profesor al Școlii Gimnaziale „George Apostu” Stănișești- asistent manager, Cristina Croitoru - Student masterat, instructor al formației de teatru al școlii noastre.

Ne-am simțit mândri că suntem români fie că ne-am aflat la Parlamentul Franței și la Primăria

din Paris sau din Saint – Leu la Fôret, fie la colegiile din această localitate sau la sediile L’Asociation D’Amitie. Eram foarte fericiți când comuna sau școala erau numite și prezentate în aceste instituții.

Profesorii români s-au aflat timp de 3 zile în 2 colegii din Saint-Leu la Fôret realizând vizite în cabinetele și laboratoarele asistând la lecții sau activități extrașcolare, toate aceste acțiuni fiind dezbateri interesante cu colegii francezi. S-au discutat probleme referitoare la cele 2 sisteme de învățământ român-francez la planul-cadru: progresele și examenele școlare , dar mai ales au fost aprofundate metodele cele mai eficiente de predare a unei limbi străine și s-a propus mobilizarea pe parcursul anilor 2016-2017 al schimbului reciproc de elevi și profesori din unitățile școlare din ROMÂNIA și FRANȚA.

La sediul Asociației de prietenie Saint-Leu la Foret în fața comunității locale au fost prezentate secvențe din spectacolul susținut de elevii noștri în fața delegației franceze în luna aprilie 2015 la Răchitoasa, aceștia fiind apreciați și aplaudați cu caldură.

Când vorbești de Franța nu poți să nu te referi la Paris, capitală europeană în care se întâlnesc toate națiile de pe glob. Delegația română marcând prilejul de vizită, acest minunat oraș cu extraordinarele sale obiective turistice ...

Vizita efectuată de delegația noastră în Franța a marcat angajamentul fericit al francezilor și românilor de a continua acest proiect grandios cu un parteneriat pe măsură.

Profesor: David Spiru

Excursie cultural-științifică

Comănești

În perioada 24/25 octombrie s-a desfășurat la Comănești excursia cultural-științifică cu elevii clasei a VIII-a de la Școala Gimnazială “George Apostu” Benești organizată de prof. diriginte Obreja Andrei în colaborare cu prof. Zavate Vasile și prof. Rotariu Cosmin. În cadrul excursiei s-a urmărit vizitarea mai multor obiective turistice cu valoare istorică, culturală și științifică.

În prima zi de excursie s-a vizitat **Palatul Ghika- Muzeului de Etnografie și Artă** din Comănești. Palatul Ghika este o clădire reprezentativă și de patrimoniu a orașului Comănești cuprinzând 22 de încăperi mari, pe două nivele. În interiorul muzeului pot fi văzute pluguri și ustensile folosite la stâna, vânătoare și pescuit, dar și instrumente de fierărie sau dogărie.

În a două zi am fost la Târgu Ocna unde am vizitat ***Mănăstirea Înălțarea Domnului și Monumentul – Muzeu Măgura Ocnei.***

Așezată pe un pînten muntos ce străjuiește orașul Tg. Ocna, mănăstirea apare într-o primă atestare documentară ce amintește de construcția schitului din lemn la 1653. În 1803 a fost reclădită din piatră reușind astfel să reziste la atacurile din Primul Razboi Mondial până în anul 1964 când a fost demolată de regimul communist.

În 1990 s-a început reconstrucția sub îndrumarea părintelui Epifanie Bulancea fiind terminată în anul 1990. Programul liturgic cuprinde cele 7 *Laude zilnice* în care se poate auzi cântarea psaltică de factură bizantină. Lăcașul cuprinde biserica cu hramul **“Înălțarea Domnului”** și alte clădiri adiacente care pot oferi 100 de locuri de cazare, toate înconjurate de o grădină și de un peisaj încântător.

În curtea mănăstirii:

Biserica stareșului

Locuri de cazare

Monumentul – Muzeu Măgura Ocnei:

Bogățiile orașului Comănești:

Pădurea

Sonda Petrol

Râul Trotuș

Prof. Obreja Andrei

Hai să așezăm cronologic marile descoperiri matematice Partea I

70000 BC	Africa de Sud – roci ocru împodobite cu modele geometrice zgâriate
35000 BC	Africa și Franța – primele încercări preistorice de a cuantifica timpul
	Valea Nilului – primele referințe legate de numerele prime și multiplicări
20000 BC	Mesopotamia – sumerienii au inventat primul sistem numeric și un sistem
3400 BC	de măsurare și greutate
	Egipt – primul sistem zecimal care permitea numărare nedeterminată
3100 BC	prin introducerea de noi simboluri
2800 BC	Subcontinentul Indian – primele utilizări ale fracțiilor zecimale
2700 BC	într-un sistem unitar vechi de măsurări și greutate. Cea mai mică unitate
	de masă: 28 gr.
2400 BC	Egipt – topografie precisă
2000 BC	Egipt – calendar astronomic precis, folosit chiar în Evul Mediu
	pentru regularitatea matematică.
2000 BC	Mesopotamia – babilonienii utilizează un sistem de numerație de bază 60,
1800 BC	și calculează prima valoare aproximativă cunoscută a lui π la 3.125.
	Scoția – bucăți de piatră sculptate prezintă o varietate de simetrii,
1650 BC	inclusiv simetriile platonice solide(ex. tetraedru)
	Egipt – concluzii legate de volumul unui trunchi, inscripționate pe
1046-256 BC	un papirus.
	Papirusul Berlin – Un papirus din Egipt (dinastia a 19-a) în care conținea
	o ecuație de gradul al doilea și soluția sa.

P.S. Acum că am început să descoperim că matematica există încă din cele mai vechi timpuri, vă invit să cercetați câteva din descoperirile mai sus menționate și să decideți dacă este sau nu fascinantă matematica. Spor!

prof. Nastase Ionela

CUTREMURELE DE PĂMÎNT

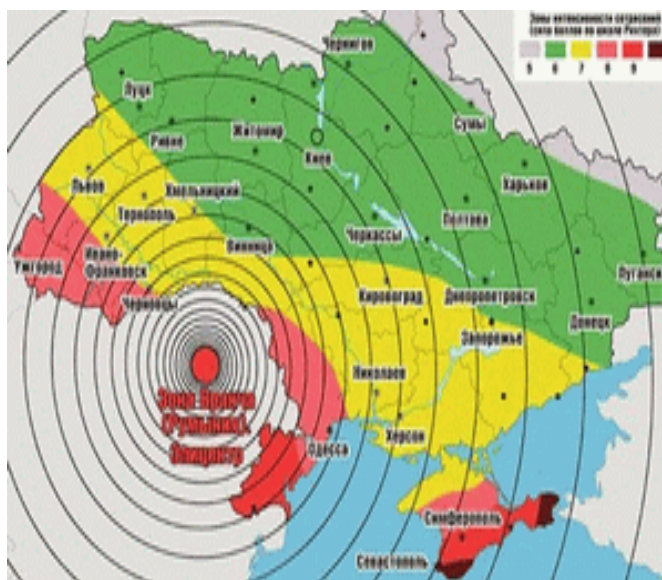
La întâlnirea cu marele om de știință, profesorul Gheorghe Mărmureanu, director general al Institutului de Fizică a Pământului, fiu al comunei noastre, împreună cu cadrele didactice a Școlii Gimnaziale *George Apostu* Stănișești sub coordonarea primarului Teodor Bogdan Popa și a directorului școlii prof. Crina Elena Verbuță s-a discutat despre unul din cele mai înspăimântătoare și distrugătoare fenomene ale naturii de pe Terra - cutremurul de Pământ.

Acesta are un potențialul enorm de distrugere, deosebit de puternic; este de zece-douăzeci de mii de ori mai mare decât energia primei bombe atomice aruncate peste Hiroshima. Acest fenomen se produce prin surprindere, în orice condiții climaterice, în orice timp al anului și al zilei. De aceea, mișcările seismice au efecte psihologice negative asupra oamenilor obișnuiți să considere Pământul ca un suport sigur. În momentul, când totul în jur se zguduie violent, cad obiecte, trosnesc pereții și se prăbușesc clădiri, oamenii sunt cuprinși de o spaimă cumplită, după care își revin cu greu.

Pe Glob există arii imense unde cutremurele nu se produc. Aceste regiuni numite aseismice sunt următoarele: scutul baltic, canadian, brazilian, african, australian, platforma rusă, Groenlanda ș.a. Dar sunt și teritorii în care seismele se manifestă puternic și frecvent:

- centura de foc a Pacificului, căreia îi revin circa 80% din cutremurele puternice globale și 90% din toată energia seismică anuală;
- brâul Mediteranean-Himalaian, care cuprinde și munții Carpați cu zona seismogenă Vrancea ce afectează și teritoriul Republicii Moldova.

Celelalte zone seismice, Oceanul Atlantic, partea interioară a Oceanului Pacific, Riftul Est-African ș.a. au o activitate seismică mult mai redusă.

Originea cutremurelor

Distribuția geografică neuniformă a seismelor pe suprafața Terrei își găsește explicația în teoria plăcilor tectonice. Conform acesteia, învelișul extern rigid al Pământului este format din cincisprezece plăci tectonice mobile, de 60-100 km grosime, pe unele dintre care se află și continentele. Aceste plăci

litosferice “plutesc” pe astenosferă, stratul de suprafață semitopit al mantalei Pământului, și sub acțiunea curenților de convecție din manta se deplasează extrem de lent, cu o viteză de până la 12 cm pe an. Unele plăci se împing reciproc, iar în anumite locuri o placă alunecă și coboară sub o altă placă, penetrând la adâncimi cu temperaturi și presiuni înalte unde se topește consumându-se. Altele se îndepărtează una de alta, spațiul dintre ele

fiind completat cu magmă solidificată, care ulterior formează crusta nouă. Unele blocuri imense de crustă terestră alunecă unul față de altul.

La marginile dintre plăci mișcarea este frânată de forța de frecare dintre ele, astfel că în aceste locuri se acumulează tensiuni enorme. Atunci când rocile care intră în contact se rup sau alunecă brusc, se produce o degajare sub formă de unde seismice a energiei acumulate, adică se produce cutremurul propriu-zis. Intensitatea acestuia depinde de suprafața de rupere, de adâncimea la care se produce și de natura rocilor.

Cutremurele de origine tectonică reprezintă circa 90% din numărul total de cutremure care se produc într-o anumită perioadă de timp. Pe Terra se mai produc cutremure la erupția vulcanilor, cărora le revin circa 7% din numărul total de seisme. Zguduirile vulcanice, în unele cazuri, sunt puternice, dar se manifestă într-o arie restrânsă.

Alunecările de teren, prăbușirea tavanelor unor peșteri și galerii de mine sau alte goluri subterane provoacă și ele cutremure, însă sunt slabe și au numai efecte locale. Magnitudinea acestora nu depășește 4,5 grade pe scara Richter și le revin mai puțin de 3% din numărul total de cutremure.

Undele seismice

Energia eliberată în focarul unui cutremur se propagă în toate direcțiile prin unde seismice de volum și de suprafață. Din undele seismice de volum fac parte undele longitudinale P și transversale S. Cele mai rapide sunt undele P care străbat zonele lichide și solide din interiorul Pământului. În rocile tari se propagă undele S, în care particulele mediului se deplasează perpendicular pe direcția de propagare a undei. Viteza undelor P este de 1,73 ori mai mare decât a undelor S, ambele fiind dependente de densitatea rocilor prin care se propagă.

1. unda p - este o undă longitudinală, de compresie
 - determină mișcarea particulelor solului paralel cu direcția de propagare ;
 - deplasarea acestei unde este similară cu cea a unei râme (compresie-dilatate) în direcția de mers ;
 - are viteza de 7,8 km/s (pentru structura geologică Vrancea) ;
 - amplitudinea acestei unde este direct proporțională cu magnitudinea (energia cutremurului) ;
 - este percepută la suprafața de către oameni ca

pe o scuturare, un mic șoc în plan vertical ;

- nu este periculoasă pentru structuri (clădiri) deoarece conține (transportă) aproximativ 20% din energia totală a cutremurului ;

2. unda s - este o undă transversală, de forfecare ;

- determină mișcarea particulelor solului perpendicular (transversal) față de direcția de propagare ;
- deplasarea acestei unde este similară cu înaintarea unui șarpe (mișcări ondulatorii stânga-dreapta față de direcția de înaintare) ;
- are viteza de 4,6 km/s (pentru structura geologică Vrancea) ;
- ajunge, din acest motiv, la suprafața solului întotdeauna după unda p ;
- este resimțită la suprafață sub forma unei mișcări de forfecare, de balans în plan orizontal ;
- este periculoasă, deoarece transportă aproximativ 80% din energia totală a cutremurului ;
- determină distrugerii proporționale cu magnitudinea cutremurului și cu durata de oscilație ;
- clădirile cad datorită intrării în rezonanță a frecvenței proprii de oscilație a structurii clădirii cu frecvența undei incidente, în acest caz efectul distructiv fiind puternic amplificat

Analiza originii cutremurului

Folosind raportul dintre vitezele celor două unde, care rămâne relativ constant în orice cutremur, seismologii pot calcula distanța dintre orice punct de pe suprafața pământului și epicentrul cutremurului, mai exact punctul unde vibrațiile își au originea. Seismologii reușesc acest lucru prin intermediul seismografului – un aparat care înregistrează undele. Pentru a afla distanța dintre seismograf și epicentru, seismologii

trebuie să cunoască de asemenea și momentul în care au ajuns vibrațiile. Pe baza acestor informații, ei pur și simplu notează cât timp a trecut între apariția celor două unde, iar după aceea verifică un tabel care le arată distanța pe care undele au parcurs-o, bazându-se pe întârzierea undelor.

Adunându-se aceste informații din trei sau mai multe puncte, se poate localiza epicentrul, prin procesul numit trilateratie. Acest proces constă în desenarea unei sfere imaginare în jurul locației fiecărui seismograf, cu punctul de măsurare drept centru și raza egală cu distanța măsurată (notată cu X) de la acel punct până la epicentru. Aria cercului reprezintă toate punctele aflate la X mile depărtare de seismograf. Atunci epicentrul trebuie să se afle undeva pe această sferă. Dacă sunt desenate două sfere, pe baza informațiilor provenind de la două seismografe diferite, se va obține un cerc bidimensional în punctul de concurență al sferelor. Deoarece epicentrul trebuie să se găsească în aria ambelor sfere, toate punctele epicentrale posibile sunt localizate pe cercul format prin intersectarea acestor două sfere. O a treia sferă va intersecta doar de două ori acest cerc, stabilind drept posibile doar două puncte de epicentru. Și deoarece centrul fiecărei sfere se află pe suprafața pământului, iar unul dintre aceste puncte posibile se va găsi în aer, rămâne o singură locație logică pentru epicentru.

Hipocentrul și epicentrul

Focarul seismului este locul în care acesta se naște, iar epicentrul, punctual de la suprafața Pământului situate pe verticală față de acest focar. Focarele seismelor sunt situate:

- în crusta terestră, până la o adâncime de 20 km în regiunile continentale și la câțiva kilometri sub fundul mării (la nivelul faliilor transformate sau al dorsalelor oceanice); ele se află deci, oarecum la suprafață.
- în interiorul plăcilor în curs de subducție, unde seisme se produc chiar și la o adâncime de 700km.

Focarul seismic, în general, nu este o explozie în scoarța terestră care să poată fi considerată punctiformă. Cercetările asupra mecanismului de producere a cutremurelor au demonstrat că acestea sunt generate de formarea unor fisuri, iar în cazul seismelor puternice - a nenumărate fracturi ale rocilor. Punctul inițial al ruperii e numit focar sau hipocentru și poate fi situat atât aproape de suprafață, cât și la adâncimi mari. Punctul de pe suprafața Pământului, situat pe verticala ce trece prin focar, este numit epicentru.

Magnitudinea și intensitatea

Puterea unui cutremur este caracterizată prin magnitudinea sau intensitatea acestuia exprimată în grade. Deoarece puterea cutremurului variază într-un interval foarte larg, Charles Richter a introdus, în 1931, scara logaritmică a magnitudinilor care-i poartă numele și care e bazată pe măsurarea amplitudinii maxime a undelor seismice înregistrate. Creșterea magnitudinii cu o unitate corespunde creșterii amplitudinii undei de 10 ori. Din punct de vedere matematic, scara magnitudinilor nu are o limită superioară, însă practic limita ei superioară e determinată de rezistența rocilor.

În prezent, se utilizează mai multe scări de intensitate: scara de 12 grade Mercalli modificată (MM), scara de 12 grade Medvedev-Sponhauer-Karnic (MSK) (mai frecvent aplicată în țările est-europene, inclusiv Republica Moldova), precum și scări adaptate la condițiile sociale și tehnice ale unor țări, ca de exemplu Japonia (7 grade), China (12 grade). Acestea fiind scări descriptive, aprecierea intensității se bazează pe cercetarea fenomenelor reale în zonele afectate.

Pr.Prof.Drd. Vasile Zavate

Școala

Școala este ca o zână
Mângâietoare și bună
Copilașii tot visează
În timp ce zâna îi veghează.

Îi ajută să zâmbească
Și mereu să-și amintească
Cum ajung voioși la școală
Întâmpinați de-o profesoară.

Profesoara le zâmbea
Ziua bună și-ncepea
Lucruri noi aflau mereu
De uitat era mai greu.

Cu colegii se-ntâlnesc
Unul altuia-și zâmbesc
Toată ziua ei muncesc
Note bune dobândesc.

Copilul acasă ajungea
Mamei tot îi povestea
Despre-a lor copilărie
Plină de multă școlărie.

Plugaru Corina,clasa a VII-a

ȘCOLARUL

Cartea mea să fie darul
Ce mi-l fac de dimineață
Și-am pus pe-o mică filă
O poveste de mătasă.

Celor care vin la școală
Și primesc în dar ghiozdane,
Bucuria e la școală
Ce frumos va fi copii!

Merg la școală bucuros
Mergem fiecare-n bancă
Să scriem, să socotim,
Și pe doamna s-o iubim.

Pavel Ionuț Sergiu,clasa I

VERBUL

(SCHEMĂ RECAPITULATIVĂ)

DEFINIȚIE:

- ➡ Partea de vorbire flexibilă care arată o acțiune, starea sau existența.
- ➡ Este nucleul comunicării.

CONJUGĂRILE VERBULUI: Se stabilesc după terminația infinitivului :

- ➡ Conjugarea I: -a ex:a pleca
- ➡ Conjugarea a II a - ea ex:a vede
- ➡ Conjugarea a IIIa - e ex: a crede
- ➡ Conjugarea a IVa -i,-î ex:a iubi; a urî

MODURILE VERBULUI: Formele pe care le ia verbul pentru a arata cum considera vorbitorul acțiunea .

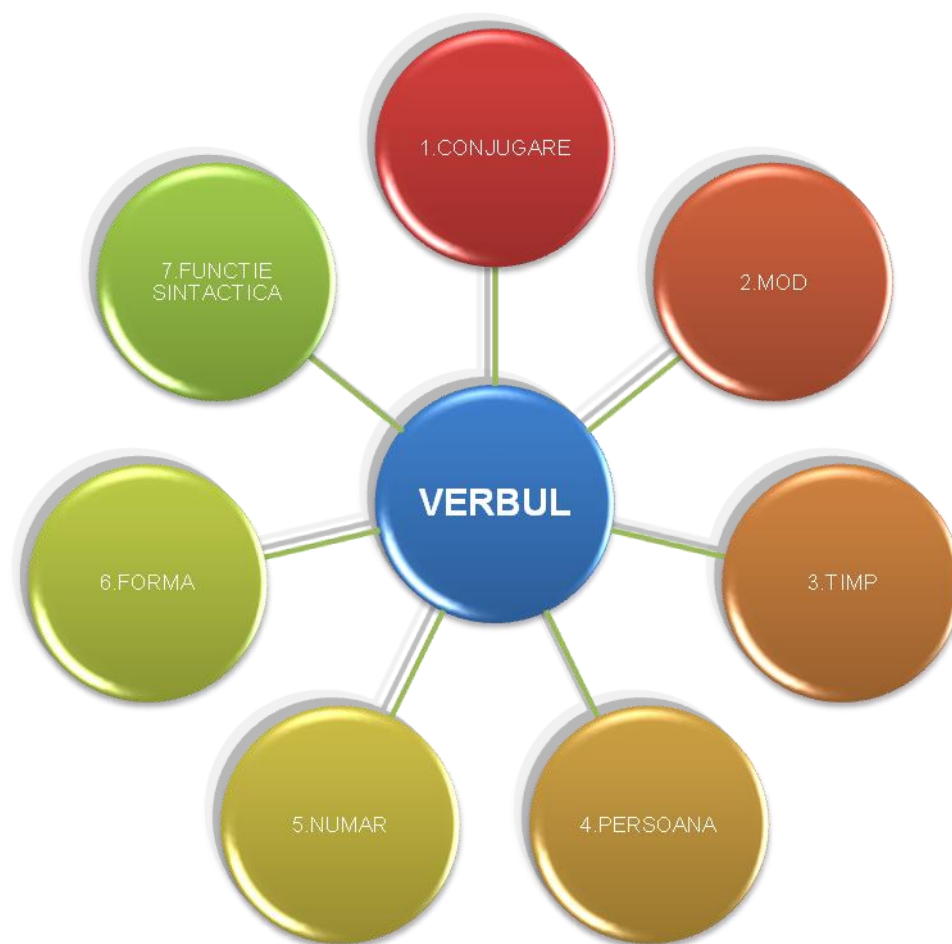
MODURILE PERSONALE (PREDICATIVE)	Verbele care își modifică forma după persoană	INDICATIV	Acțiune sigură, reală	<u>Am învățat, învăț și voi învăța</u>
		CONJUNCTIV	Acțiune posibilă, realizabilă	Vreau <u>să petrec</u> .
		CONDIȚIONAL - OPTATIV	Acțiune dorită	<u>Aș picta</u> , dar nu am cele necesare.
		IMPERATIV	O poruncă, un îndemn	<u>Citește</u> mai rar!
MODURILE NEPERSONALE (NEPREDICATIVE)	Verbele care nu își modifică forma.	INFINITIV	Forma din dicționar a verbului	<u>A citi</u> este pasiunea mea.
		GERUNZIU	Acțiune considerată în desfășurare.	I-am auzit <u>cântând</u> la pian.
		PARTICIPIU	Acțiune “suferită” de un obiect.	Povestea <u>citită</u> m-a fascinat.
		SUPIN	Scopul, apartenența, destinația unui obiect	A venit <u>pentru cântat</u> .

TIMPURILE MODULUI INDICATIV

TIMPUL	FORMA	EXEMPLU
PREZENT	-	Corina desenează un păun.
TRECUT	IMPERFECT	Alin scria o poezie.
	PERFECT COMPUS	Ai fost la mare?
	PERFECT SIMPLU	Tu citiși cartea recomandată?
	MAI MULT CA PERFECT	Domnul doctor scrisesse rețeta.
VIITOR	SIMPLU	Când va termina lucrarea?
	ANTERIOR	Când voi fi bătrân și singur, tu vei fi murit demult.
	POPULAR	O să-ți arăt eu ție și ai să vezi !

FUNCȚIILE SINTACTICE:

- ➡ Verbul predicativ → PREDICAT VERBAL → Andrei **este** în curtea bunicilor.
- ➡ Verbul copulativ → PREDICAT NOMINAL → Marian **este** un băiat isteț.
- ➡ Verbul nepredicativ → SUBIECT → A **citi** este pasiunea mea.
 - ➔ ATRIBUT → Cartea **citită** m-a impresionat.
 - ➔ COMPLEMENT → A venit **pentru dansat**.

O greșeală morfologică frecventă este forma hibridă de imperfect a verbelor *a vrea* și *a voi*: *vroiam*, *vroia* – *voiam/voia*.

De asemenea conjunctivul verbului *a avea* devine la unii vorbitori *să aibe* în loc de *să aibă*.

Verbul *a trebui* este uneori conjugat la persoana a III-a plural a indicativului prezent în forma *trebuieșc* în loc de *trebuie*.

Numeroase greșeli constau în trecerea unor verbe de la conjugarea a II-a la conjugarea a III-a (*vor apare*, *ne complacem*, *v-ar displace*), dar și invers (remarcată în pronunții de genul *spuneți-mi*, *ziceți-ne*). Și alte verbe capătă uneori forme incorecte: *să perturbeze*, *să manifeste*, *încetinează*.

prof. Verbuță Crina-Elena

Afară ...

E dimineață, furnicuța Ruța iese afară, se duce la o pădădie și spune:

-Bună dimineața! Pădădia tace. Mai spune odată, dar nimic nu se aude de la ea.

-Hmm, oare nu mă aude? Mai spune odată, dar mai tare.

-Buună diimiineațaa!! Nimic.... Așadar, se duce la dânsa, se cațără pe tulpină și începe să o scuture țipând:

-Trezirea, trezirea e timpul să te trezești pădădie somnoroasă! ...

- Uff! Tot nu mă aude! Ce pădădie somnoroasă!

Merge ce merge prin grădină și vede o narcisă:

-Bună! ...

-Nici tu nu mă auzi? Doamne ce narcisă leneșă mai ești fiindcă nu te scoli!

Merge, merge, dă peste o broască:

-Ei, hai că de data asta îmi răspunde și mie ceva, că doar ești un animal!

-Bună! ...nimic.

-Vai, nici tu nu mă auzi?!

Repede și nervoasă se urcă pe ea și începe să o zgâlțâie cu toată puterea ei. Furnica a plecat cu aluzia că toată lumea, chiar și plantele pot vorbi.

Păvălașc Anca Mihaela , Clasa a V-a

Clinchetul copilăriei

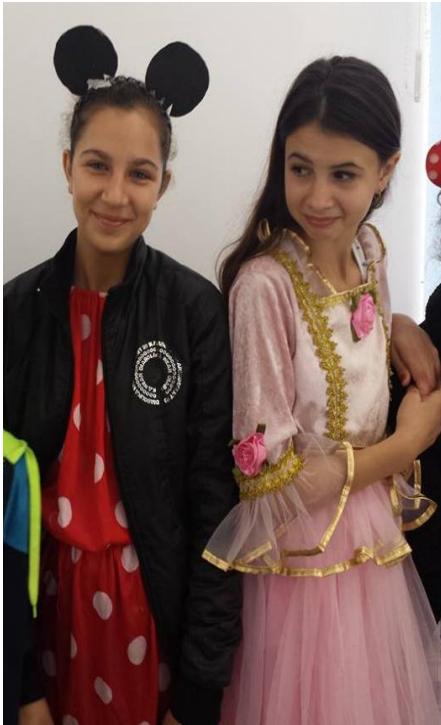
Școala reprezintă cea mai minunată parte din copilăria noastră; un clinchet cristalin și dulce ce cheamă elevii atrași de farmecul copilăriei în clase; o grădină înfloritoare care-și ține albinele să zumzuie precum s-ar afla într-o poveste de vis și să-i ajute să descopere noutățile ascunse între copertile cărților.

Iar îmi fuge gândul spre prima zi de școală și-mi aduc aminte cum în clasa întâi doamna învățătoare ne purta mânuța tremurândă și plină de emoție, ne explica cu drag lucruri neînțelese de noi și ne îndruma spre calea cunoașterii.

Pasul mare spre gimnaziu a fost deja parcurs. Chipul blând și luminos al doamnei diriginte ne-a făcut ca teama acumulată până atunci să ne dispară. Emoția și frica au fost învinse, profesorii calmi ne-au cunoscut pe fiecare și ne învață multe asemenea unor păsări care-și învață puii să zboare. Muntele neexplorat așteaptă să fie cucerit, dorința noastră de a-l străbate este tot mai mare; necunoscutul pare a fi greu de pătruns, dar suntem siguri că alături de școala noastră dragă, de dascălii noștri dornici să ne împărtășească știința lor, noi vom reuși.

Ce poate fi mai frumos . . . decât să fii copil, să nu ai nicio grijă asupra zilei de mâine, să poți visa cât vrei fără ca cineva să te întrerupă, să deții controlul asupra informațiilor primite, să descoperi pe zi ce trece lucruri noi sau să simți fiorul dulce al clinchetului de clopoțel ce te cheamă către cunoaștere și descoperire.

CARNAVALUL TOAMNEI!

Redactor:

Prof. Verbuță Crina – Elena

Colectivul de redacție:

Dir. prof. Bîru Mioara

Înv. Irimia Margareta

Înv. Dima Carmen

Prof. David Spiru

Pr. prof.drd. Zavate Vasile

Prof. Filip Gabriela

Prof. Nastase Ionela

Prof. Obreja Andrei

Prof. Rotariu Cosmin

Tehnoredactare

Prof. Verbuță Crina-Elena

Elev- Ionașcu Valentin, clasa a VIII-a

Elev- Burghilea Marian, clasa a VIII-a

ISSN 2246 - 9982/ ISSN-L 2246 – 9982

APARE SUB EGIDA CENTRULUI DE INFORMARE

„EUROPE DIRECT” COMĂNEȘTI

Autenticitatea și corectitudinea textelor revine în exclusivitate autorilor/coordonatorilor.